

J. A. Hansen: Da jeg, som den ærede Ordfører har bemærket, allerede den 20de December havde Leilighed til udførligt at motivere de Forslag, som her ligge for, kan jeg indskrænke mig til idag, at udtale mig temmelig kort. Da jeg imidlertid ikke ganske tør stole paa, at Alt, hvad jeg dengang udtalte i min Begrundelse, nu er nærværende for det høie Thing, skal jeg dog tillade mig kortelig at opholde mig ved enkelte Punkter, som jeg maa anse det for nødvendigt at opskrive. Den høitærede Minister har nu udtalt sin nuværende Mening om disse Forslag; jeg havde, som det høie Thing veed, ønsket at høre den høitærede Ministers Mening den 20de December, men dette forhindrede Thinget, og jeg maatte altsaa finde mig i, at det ikke skete. Saaledes som den høitærede Minister nu betragter disse Forslag, have vi faaet en mærkelig Tilfjendegivelse, hvorefter det efter min Mening maa staa klart for det høie Thing, at vi ikke kunne komme videre med denne Lov for Diebliffet, den Tilfjendegivelse nemlig, at vi ikke kunne vedtage nogle af hans Forslag uden at vedtage dem alle, eftersom de skulle fremtræde som en Helhed. Naar nu dette er den høitærede Ministers Mening, saa anser jeg det for fuldstændig givet, at vi ikke ville komme videre i denne Sag med den høitærede Ministers Bistand, thi jeg vil haabe, at der er nogle af hans Forslag, som det høie Thing ikke vil vedtage, og naar dette bliver Tilfældet, vil jo Bestræbelsen med Hensyn til de øvrige Forslag være ganske frugtesløse overfor Ministeriet. Da dette Punkt imidlertid vil komme for i et senere Afsnit, skal jeg ikke nu opholde mig derved, men kun holde mig til de Forslag, som ligge for. — Til den høitærede Indenrigsministers Forslag under Nr. 1, som gaar ud paa, at Jorddrotten ikke for Fremtiden skal kunne udtage Jord til Skovplantning, naar Gjennemsnittet af Jordens Skyldsaetningsart efter den ny Matriful er over 5, er der af mig i Forbindelse med flere ærede Medlemmer stillet Forslag

om, at Ordene „Gjennemsnittet af“ skulle udgaa. Det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgfreds (Madsen) har nylig oplyst, hvorledes det paa mange Steder vil være af overordentlig stor Betydning, om disse Ord udslettes eller ikke. Beholder man nemlig Ordene „Gjennemsnittet af“, vil Følgen deraf blive, at Godseieren kan indtage bedre Jord end til Tært 5, idet han f. Ex. kan gaa op til Tært 9, naar der er noget af Jorden, som staar til Tært 1. Dette tror jeg imidlertid, at det ikke er rigtigt at gaa ind paa. Derfor endda den sidste Del af den høitærede Ministers Forslag ikke fandtes, kunde jeg maasse — i det Mindste snarere — gaa ind paa at lade Gjennemsnittet staa, men efter den sidste Del af Ministerens Forslag kan jeg virkelig ikke se, at der kan være nogen Betænkelighed ved at udslette disse Ord. Den ærede Ordfører, til hvem den høitærede Minister i saa Henseende holdt sig, gjorde gjældende, at der kunde ligge et lille Stykke Jord ved Siden af eller op til det andet af en høiere Tært end 5, og at det vilde være ubilligt at negte Godseieren at tage dette Stykke med; men det forekommer mig dog aldeles kært, at der ogsaa kunde ligge et saadant lille Stykke udover Gjennemsnittetarten der, og er altsaa hint Ræsonnement rigtigt, saa vilde det være urigtigt, at man ikke kunde tage dette Stykke med, skjøndt man derved overskrider Gjennemsnittetarten. Hvor man end sætter Grændsen, vil der altid kunne komme til at ligge et saadant Stykke Jord, som gaar ud over denne Grændse, — og altsaa kan den samme Indvending gøres, hvad enten man sætter Grændsen her eller der. Det Betænkelige i at vedtage Undringforslaget ligger altsaa dert, at Godseieren derefter faar Ret til mod Betaling at indtage, hvad der gaar ud over Tærten 5, og hvad der opnaas, naar Ordene „Gjennemsnittet af“ udgaa, bliver selgelig det, at for den Jord, som Godseieren vil udtage til Skovplantning, og som er over Tært 5, kommer han til at indbetale 300 Rd. pr. Td. Harts